

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 14. De peccato veniali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Aprilis.

DIES XIV.

De peccato veniali.

I.

Quod ad peccata venialia committenda adeò proni simus, oritur è modico timore, quem habemus, Deo displicendi; & modicus hic Deo displicendi timor provenit è nostra erga Deum indifferentia, qua ei nec fideliter servire, nec eundem offendere magnopere cupimus; unde fit, ut Deus vicissim erga nos indifferens sit, & protectione peculiari subtracta nos nobis ipsis relinquat. Verùm, quām indifferentia nostra erga Deum iniqua, Dei verò erga nos justa est! si enim Deus singulari sua providentia, & protectione nos destituit, credimusne, eum vehementes tentationes, & periculosas occasions à nobis depulsum, cùm tamen sanctissimi quique non raro securitatem, sanctitatēmque suam huic protectioni in acceptis referre debeant? Cùm imbecilles simus, si nobis ipsis in hisce occasionibus, & temptationibus relinquamur, quid aliud præter horrendos lapsus nobis expectandum? Eheu! Domine, si gratiam protectionis tuæ sanctissimis viris

ne-

44 Considerationes Christianæ.

Aprilis.

negas, quantorum sæpè flagitorum! se fa-
cient reos? quid igitur de me fieri, qui im-
becillitas ipsa sum?

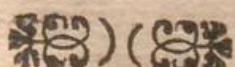
II. Si Deus singularem nostricuram non
gerit, quò deveniemus? tentationes sunt
violentæ, quarum somitem nobiscum ipsi
circumferimus, neque ulla protectio no-
reddere immunes ab ijs potest; neque nos
eas evitare magis, quam nos ipsos vale-
mus. Ea propter sine magnis, & potentia-
bus gratijs actum de nobis erit. Hæ gratiæ
profiscuntur è peculiari benignitate,
& tenero amoris affectu: licetne similes
Deo sperare, si is nostri curam abijcit? an
verò nostri curam geret, si nos ipsius ratio-
nem non habemus? estne autem Dei ha-
bere rationem, si parùm nos angit, quod
ei displiceamus, tam facile committendo
peccata leviora? hujuscemodi minora de-
licta causa sunt, ut Deus missos nos faciat:
unde postmodum nascitur subtractione gratiæ
efficacis in urgente necessitate; atque
huic gratiæ subtractioni succedit gravior
lapsus, qui non raro ad æternam damna-
tionem ducit. Quam funesta catena!
arque hujus catenæ primus annulus est no-
xa levior. Et hanc non formidas?

III. Si Deo curæ non sumus, quam mi-
feri, & infelices erimus? Deus singulares
fusas

Suas gratias nobis non impertiet, quas ani-^{Apriliz.}
mabus fidelibus concedit : cuiusmodi
sunt viva fides, fervor in cultu divino mul-
tum afficiens, qui omnia reddit facilia ;
tener in Christum amor, magna orandi ,
seque rursum colligendi facilitas, suavis,
& immutabilis pax, amabilis de Deo gu-
stus, lumen, & consolationum divina-
rum abundantia, securitas satis certa ,
quod Deum amemus, eique grati simus.
Quanta felicitas, haec omnia possidere bo-
na ! quanta miseria, ijsdem carere ! quan-
ta infania ijs renuntiare, ut genio nostro
obsequamur, nostraeque cupiditati servia-
mus, vel humanam auram captemus ! Tu
id ipsum facis, quoties peccatum quantum-
vis leve cogitatò admittis.

Cum sancto sanctus eris, & cum per-
verso pervertéris. *Psal 16, 27.*

Nulla est sanctitas, si manum subtrahat;
nulla juvat fortitudo, si conservare desi-
dat. *Imit. Christi l. 3. c. 4.*

DIES